

man vil rette op på skævhederne. Men der er måske mere skidt i vente?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af fiskerilov. (Overdragelige kvoteandele m.v.).

Af fødevareministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 3/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugs anvendelse af gødning og om plantedække. (Anvendelse af forarbejdet husdyrgødning).

Af fødevareministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 3/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v. (Gennemførelse af EF-direktiv om bekæmpelse af forsinkede betalinger i visse handelsforhold m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 30/1 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Lovforslaget her tager jo afsæt i EF-direktivet, som gerne skulle bekæmpe forsinket betaling i forbindelse med visse handelsforhold, dvs. imellem erhvervsdrivende. Det handler altså om morarenter.

Det, man prøver her fra EU's side med det her direktiv, er at skabe nogle fællesregler. Det er godt, og det er vi enige i. Men så har regeringen og justitsministeren valgt, at man samtidig vil gøre det, at man overimplementerer. Det vil sige, at man oven i det, der ligger i EF-direktivet, har valgt at sige, at når vi taler forbrugerpolitik, når vi taler forbrugerspørgsmål, skal der en lignende ensartethed ind.

Kl. 16.40

Det er sådan set godt nok. Jeg tror, mange forbrugere synes, det kan være en fordel. Det er let og gennemskueligt. Men jeg tror omvendt, at hvis man spørger forbrugerne, så er de ikke tilfredse med, at man laver en ensartethed, som rent faktisk betyder en stigning på 28 pct. i forhold til, hvad man i dag skal betale i morarenter.

Tilsvarende kommer det her lovforslag til at betyde, at når vi taler gebyrer, altså andre inddrivelsesomkostninger ud over rykkere og inkassogebyrer, kommer man rent faktisk til at udhule den regel, som vi har dag, der siger, at maksimalt 100 kr. og højst tre gange kan man betale dette gebyr.

Det vil sige, at det her lovforslag lægger rent faktisk op til en klar forringelse af forbrugernes situation. Det betyder, at uanset regeringen meget flot i sit eget regeringsgrundlag har sagt, at den vil være forbrugervenlig og vil tale forbrugernes sag – det hørte vi også regeringen sige, da vi for et par uger siden havde den forbrugerpolitiske forespørgsel herinde – så må jeg konstatere, at det er det modsatte, der sker med det her.

Jeg har også hørt, at regeringen har sagt adskillige gange også i valgkampen, at den var den lille mands beskytter. Jeg har også forstået det på den måde, at man fra regeringens side er optaget af, at den lille mand rent faktisk ikke skal rammes på forbrugerpolitikken, og når jeg netop bruger det udtryk den lille mand, så er det jo, fordi vi ved, at meget ofte er det ganske almindelige familier, den lille mand, der kommer i klemme økonomisk, der har svært ved at svare enhver sit og dermed kommer til at skulle betale morarenter, fordi de ikke betaler til tiden.

Jeg bemærkede ved førstebehandlingen, at hr. Freddy Dam, Venstres ordfører, erkendte, at det var en stigning på 28 pct., men han syntes alligevel ikke, det var så ringe endda. Det var da ikke så slemt. Jeg tror, at for den, der skal af med de penge her, for den lille mand, er det mange penge.

Jeg bemærkede også i forbindelse med førstebehandlingen, at den konservatives ordfører, hr. Lars Barfoed, sagde, at var det korrekt, så måtte vi se på det.

Jeg må konstatere, at uanset vi har prøvet under udvalgsarbejdet, er det ikke lykkedes os at få De Konservative til mere end at se på det. Det har ikke ændret på den holdning, der har ligget fra konservativ side, og det vil sige, at man, sådan som vi kan se af betækningsbidraget fra henholdsvis Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, ikke mener et hak med at sige, at man trods alt er den lille mands beskytter.

Her siges altså nej til de ændringsforslag, der ligger, som rent faktisk betyder, at vi opretholder det maksimum for morarenter, som vi mener var rigtigt. Vi vil altså ikke være med til hæve dem med de der 28 pct., og vi siger, at vi ønsker at fastholde, at der er en grænse på maksimalt 100 kr. i gebyr i forbindelse med rykkere, og at der ikke derudover kan komme andre inddrivelsesomkostninger.

Jeg skal dybt, dybt beklage, at man fra Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis side ikke har mere forståelse for, at ganske almindelige mennesker også kan komme i en situation, hvor de har svært ved at betale enhver sit til tiden. Men jeg synes ikke, det er rimeligt, man mener, at det samtidig netop er dem, man skal plukke en så høj rentesats fra, at det netop er er dem, man skal tage så høje gebyrer fra.

Jeg skal dybt beklage det og håber egentlig, at man måske, når vi har haft det til debat her i dag, alligevel skulle komme til at overveje inden tredjebehandlingen, der er dog trods alt tid til det, om det her alligevel ikke er for forbrugersjæfsk igen. Det synes vi i hvert fald i Socialdemokratiet.

Freddy Dam (V):

Nu lyder 28 pct. jo som en voldsom stigning. Nu er det jo ikke sådan den umiddelbare stigning. Det, der sker, er, at man forøger satsen fra 5 til 7 pct., og at man ønsker af tekniske grunde og administrative grunde at lade rentesatsen være ens for såvel virksomheder som for personer.

Det er jo rigtigt, at når man forhøjer en renteprocent, og man forhøjer den både over for virksomheder og personer, jamen så virker det jo skadeligt for forbrugerne.

Kl. 16.45

Men nu synes jeg, man skal huske på, at sigtet med forhøjelsen jo netop er at forhindre forsinkelse af betaling. Det er faktisk en lov, som primært går ud på at styrke kreditorernes stilling, og det må så altså nødvendigvis gå ud over de debitorer, som er forsinkede med deres betaling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror ikke, at nogen synes, det er urimeligt, at man skal betale en vis rente, når man ikke kan betale til tiden. Men det glæder mig dog trods alt, at hr. Freddy Dam er enig i, at det altså er en 28 pct.s stigning, man rent faktisk her giver forbrugerne, og det synes vi er dybt problematisk.

Jeg kan godt se, at hr. Freddy Dam ved første behandling siger, at det er uproblematisk, selv om forhøjelsen er på 28 pct. Vi synes, det er dybt problematisk, at et menneske, som i forvejen har svært ved at skulle betale den gæld – det er ikke nødvendigvis ringe betalere, det er ikke nødvendigvis mennesker, der ikke ønsker at betale deres gæld – for at få en harmonisering til noget, som ikke har noget med det her at gøre, pludselig skal have en stigning på 28 pct. Det synes vi er så ringe en forbrugerpolitik. Vi synes, det er så uacceptabelt over for forbrugerne.

Det er derfor, vi har stillet ændringsforslaget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det her lovforslag har haft en temmelig grundig behandling, ikke mindst i Retsudvalget, hvor der er blevet stillet en lang række spørgsmål.

Men jeg må sige, at jeg kan ikke genkende det billede, som fru Lissa Mathiasen forsøger at give af, hvem det er, det her lovforslag egentlig kommer til at omfatte, herunder også hvem det er, de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, rent faktisk kommer til at gavne.

Det, som jo er sandheden og sagen i en nøddeskal, er, at de ændringsforslag, som fru Lissa Mathiasen også talte om, som angik indførelsen af et absolut loft på 400 kr., vil medføre, at kreditoren i forbrugerforhold i modsætning til gældende ret ikke kan kræve nogen betaling af inddrivelsesomkostninger ud over rykker- og inkassogebyrer.

Det betyder, at en forbruger, der undlader at betale til tiden, nu bliver fritaget for at erstatte

kreditor selv rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger ved udenretlig inddrivelse, det vil sige, inden sagen overgives til domstolene.

Det vil altså sige, at den lille mand, som Socialdemokratiet i denne sag med ændringsforslaget forsøger at tilgodese, ja, det er den mand, der ikke gider betale sine regninger. Hvorimod de forbrugere, der betaler regningerne til tiden, ja, de kan så få lov til at bære den ekstra del af omkostningerne, som Socialdemokratiet åbenbart ikke mener at de, der skylder penge, og som nægter at betale dem, egentlig ret og rimeligt selv burde dække.

Jeg mener, at det ændringsforslag, som angår indførelsen af et absolut loft, kan skabe meget store problemer. Jeg tror, det får den uheldige konsekvens, såfremt det skulle blive vedtaget, at kreditorerne – det ville jeg gøre, hvis jeg var kreditor – langt hurtigere, end det er tilfældet i dag, ville anmode om, at der blev indgivet stævning mod forbrugeren, hvorefter sagen overgives til domstolene. Det har nemlig den smukke konsekvens, at så kan kreditor få erstattet advokatudgifterne via retsplejelovens regler om tildeling af sagsomkostninger. Det fremgår også klart af lovforslaget.

Det vil altså sige, at vi egentlig lige pludselig får en praksis, hvor kreditor for bare at få dækket en lille smule af de omkostninger, der er forbundet med at få penge inddrevet fra personer, der ikke gider betale deres regninger, skal til at belaste domstolene osv.

Jeg har meget svært ved at se, at det her skulle være noget, der gavtede forbrugersikkerheden. Socialdemokratiets forslag vil alene have den effekt, at dårlige betalere og skyldnere slipper billigere. De, der betaler deres regninger, kan få lov at bære en del af omkostningerne for dem, der ikke gider at betale dem.

For så vidt angår det andet ændringsforslag, der handler om at fastholde differentierede morarentesatser, må jeg også sige, at dér undrer det mig, at Socialdemokratiet finder det så nødvendigt, at vi skal til at køre med mange forskellige systemer.

Jeg tror, at det her vil blive en voldsom belastning af domstolene. Domstolenes behandling i dag er jo ofte behandlinger, hvor man bruger udeblivelsesdomme. I de sager er det normalt ikke sådan, at man har oplysninger om, hvilken type aftale der er indgået. Men såfremt Socialdemokratiets ændringsforslag blev vedtaget, ville det medføre, at man skulle til at skelne imellem,

om det var et handelsforhold, eller om det var et forbrugerforhold.

Såfremt det er et handelsforhold, er det åbenbart o.k. at køre med de høje satser; hvis det er et forbrugerforhold, mener Socialdemokratiet, at så skal man køre med en selvstændig sats. Og det, der så er det smukke, er, at hvis det er to mennesker privat, der laver en aftale, jamen så ser Socialdemokratiet ikke noget problem for også dér at køre med den forhøjede sats.

Kl. 16.50

Jeg tror, det bliver bøvellet, bureaukratisk, en meget stor belastning for domstolene, og jeg må indrømme, at jeg forstår ikke, at fru Lissa Mathiasen svinger sig så højt op i lianerne, for så vidt angår det her. Det lyder jo, som om den her morarentesats er så eksorbitant høj, at det er fuldstændig urimeligt.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der er tale om en morarentesatsforhøjelse på ca. 2,5 pct. i forhold til det nuværende niveau, og jeg har meget, meget klart tilkendegivet i lovforslaget, at jeg absolut er indstillet på at tage initiativ til at nedsætte morarenten i forbrugerforhold, såfremt renteudviklingen på et senere tidspunkt skulle medføre, at morarenten indebærer et meget betydeligt strafelement for forbrugeren. Og der vil jeg godt henvise til lovforslagets bemærkninger.

Så jeg synes faktisk, at den problemstilling, der kunne være, såfremt renten ændrede sig, har vi forsøgt at tage hensyn til ved i bemærkningerne at tilkendegive, at vi er indstillet på at ændre morarentesatsen.

Så alt i alt har jeg svært ved at se, hvad det er for forbrugere, som Socialdemokratiet i princippet forsøger at hjælpe i denne her sag. Jeg synes, at det er ærgerligt, at domstolene får så meget ekstraarbejde, såfremt disse ændringsforslag skulle blive vedtaget, og det er naturligvis også årsagen til, at ændringsforslagene ikke kan støttes.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu synes jeg egentlig, justitsministeren komplicerer det her mere, end nødvendigt er, for hvis jeg som forbruger har en sag, hvor jeg skal betale nogle morarenter, ja, så er det sådan set underordnet for mig, hvad en erhvervsdrivende skal betale, og hvordan reglerne er for en erhvervsdrivende.

Det, der interesserer mig som forbruger, er: Hvad er mine morarenter, og hvad skal jeg beta-

le? Tilsvarende tror jeg egentlig, at en erhvervsdrivende sådan set ikke er så optaget af, hvad forbrugeren skal betale i forbrugerforhold, men til gengæld, hvad de erhvervsdrivende skal betale. Altså det er jo sådan set underordnet, hvordan andet ser ud. Det, der er afgørende, er, hvordan forholdene er i forhold til det, der vedkommer mig – underforstået som forbruger eller som erhvervsdrivende.

Derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke kan se, at det her er en væsentlig forringelse af forbrugernes situation.

Jeg vil godt bede, om ikke ministeren kan bekræfte, at EF-direktivet kun lægger op til, at der skal skabes ensartede retningslinjer for erhvervsdrivende, altså det vil sige for deres situation. Der bliver overhovedet ikke i det EF-direktiv talt om forbrugere. Ministeren og regeringen har valgt at sige, at det lægger vi oveni, og man har fra regeringens, fra ministerens side valgt at sige: Så gør vi det i øvrigt på den samme høje sats, som man mener at erhvervsdrivende skal have.

Det vil sige, at her er der ikke nogen logik i forhold til EF-direktivet, det er ikke noget, der fra EF's side er kommet som et ønske, det er heller ikke noget, der er nødvendigt. Erhvervsdrivende har deres sag, og det er det, vi har sagt, vi er enige i, og vi synes, det er rigtigt at få de ensartede regler.

Men det betyder ikke, at man har nødt til at have nogle regler, der matcher som forbruger, som, uanset hvordan ministeren regner det ud, er en forhøjelse på 28 pct. i forhold til, hvordan det ser ud i dag, når vi taler om morarenten, og som vil betyde et højere gebyr end det, vi rent faktisk har i dag på de 100 kr. maks. pr. gang for en rykker. Det betyder noget for almindelige mennesker; jeg tror faktisk, det betyder rigtig meget.

Når jeg tager fat i det her, er det, fordi det er en misforståelse, hvis man fra ministerens side tror, at mennesker, der ikke nødvendigvis har betalt deres ting, altid er dårlige betalere, underforstået mennesker, der ikke ønsker at betale det, de skylder. Det kan være mennesker, der er kommet ud i en særlig situation; det kan være mennesker, der er dybt ulykkelige over, at de ikke kan svare enhver sit. Er der så nødvendigt samtidig at plukke dem på den her måde? Det synes vi ikke fra Socialdemokratiets side. Vi synes, de skal betale deres gæld, men det skal på den anden side også være med en rentesats, vi

kan være bekendt, med en ordentlig forbrugerpolitik bag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, man må erkende, at der er to forskellige syn på denne sag. Det, der har været regeringens synspunkt, er, at det ikke er rimeligt, at man sætter de begrænsninger på, som Socialdemokratiets ændringsforslag lægger op til, for så vidt angår indføjelser af det her absolutte loft, for det vil betyde, at de eneste omkostninger, som en kreditor kan få dækket, jamen det er de omkostninger, der højst kan udgøre de 400 kr., til rykker- og inkassogebyrer. Alle andre alle andre rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger vil ikke kunne blive dækket, såfremt Socialdemokratiets ændringsforslag bliver gennemført.

Kl. 16.55

Det vil jo medføre, at de penge så skal findes et andet sted. Med andre ord må kreditor sørge for, at indtjening til at dække de omkostninger kommer igennem på den almindelige forretning, og det vil på direkte meget klart dansk betyde, at folk, der betaler til tiden, der betaler enhver sit, kommer til at finansiere de yderligere omkostninger, som de dårlige betalere, de, der spekulerer i ikke at betale, ikke skal betale ekstra, fordi Socialdemokratiet mener, at uanset hvor meget du blæser på at betale det, du skylder, er 400 kr. maks. det, du må have i udgift.

Jeg må blankt erkende, at jeg har svært ved at forstå, at Socialdemokratiet på den måde holder hånden over de få, der ikke kan finde ud af at betale til tiden. Det, der var regeringens hensigt med lovforslaget, var jo netop at sørge for, at for så vidt angår de gebyrer, som ikke er omfattet af det almindelige absolutte loft på de 400 kr., fik vi fastsat nogle retningslinjer og også dér fik fastsat et loft, der gjorde, at rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger blev dækket.

Det er ret og rimeligt, at det er de dårlige betalere, der selv betaler disse omkostninger, men vi ville gerne have haft reguleret det område. Og jeg skal da beklage, at det ikke har været muligt at nå en forståelse i Socialdemokratiet for, at det må være den fornuftige måde at gribe det her an på.

Det her var diskussionen omkring ændringsforslaget. Vi har da stadig væk selvfølgelig forhåbninger om, at der er et bredt flertal i Folketinget, der vil bakke op om lovforslaget som helhed.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig, at ministeren glemte at svare på det, jeg faktisk spurgte om, og det var, om ministeren kan bekræfte, at det EF-direktiv, der ligger til grund for det her lovforslag, kun vedrører erhvervsdrivende.

Her har man så fra regeringens side valgt at sige: Ups, vi vil også godt give almindelige forbrugere nøjagtig den samme morarente. Ups, vi vil godt give selv samme forbrugere en mulighed for, at de også kan komme til at betale det mere i forhold til øvrige gebyrer.

Det er ikke en del af EF-direktivet, det er en beslutning, regeringen har taget, og det er det, vi reagerer på. Vi synes, det havde været rimeligt, om man fra ministerens side, fra regeringens side havde valgt at sige: Det her er at gennemføre EF-direktivet, det vedrører de erhvervsdrivende, det er vi helt enige i. At forbrugerne lige pludselig skal tages med ind fra regeringens side og have en så klækkelig forringelse, synes vi ikke er rimeligt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil meget gerne bekræfte over for fru Lissa Mathiasen, at det er klart, at det her lovforslag er mere omfattende end det, som EF-direktivet pålagde os.

Grunden til, at vi har ment, at det var relevant at inddrage andre aspekter i lovforslaget end det, der måske strengt taget var nødvendigt, er, at vi lever i en verden, hvor det bl.a. er domstolene, der må tage sig af mange af de her sager. Domstolene behandler mange almindelige inkassosager, og der er det altså sådan i dag, bl.a. fordi de ofte afgøres som udeblivelsesdomme, at det vil være meget, meget, meget vanskeligt i den slags sager, fordi der ikke foreligger nærmere oplysninger om, hvad det er for en type aftale, der er indgået, overhovedet at kunne skelne imellem dem.

Det vil helt klart give ekstraarbejde til domstolene, længere sagsbehandlingstid, større bøvl og bureaukrati, og derfor må regeringen afveje: Er 2,5 pct. ekstra oven i en pris værd at betale for at gøre systemet mere enkelt og ligetil og mere klart i forhold til domstolene? Og der mente vi, at de 2,5 pct. var en rimelig og afbalanceret tilgang til også at sikre, at vores domstole fungerer på effektivt vis.

Jeg må erkende, at Socialdemokratiet har en anden holdning til det, og det skal jeg beklage.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det glæder mig at høre, at justitsministeren har den omsorg og drager den omsorg for sagsbehandlingstiden og for domstolene som sådan. Tænk, hvis den omsorg også var gældende i forhold til de øvrige lovforslag, der er kommet fra justitsministerens side her på det seneste. Der har man ingen bekymringer med hensyn til, hvordan man rent faktisk går ind og belaster domstolene.

Men hvis det her skulle være så svært gennemskueligt fra domstolenes side, og hvis det skulle være så belastende fra domstolenes side, det, der er lagt frem her i ændringsforslagene, så undrer det mig, at vi ikke har fået nogen reaktioner, og at der mig bekendt ikke har ligget noget i udvalget overhovedet fra domstolenes side i forhold til, at de mener, at det her vil være dybt problematisk.

Kl. 17.00

Tværtimod følger det her fuldstændig det, som man fra Forbrugerrådet og forbrugerpolitisk har sagt hele tiden. Det vil give nogle problemer, det vil være en urimelig forbrugerpolitik, og det er det, vi ikke vil være med til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 46 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af lov om jernbanesikkerhed m.v. (Jernbanetilsynets kompetencer m.v., promillegrænser).

Af trafikministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ophævelse af lov om oprettelse af et transportråd og om ændring af lov om jernbaneverksamhed m.v. (Nedlæggelse af Transportrådet og Jernbanerådet).

Af trafikministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 25/4 2002).